

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116208807
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116208807.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú X. I. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym a procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., dieťa rodičov : matky Y. I. rod. S., štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom M., J. Q. XXXX/X, zastúpenej v konaní R.. K.. U. V., advokátkou so sídlom v M., W.. Sv. E. XXXX/XXA a otca Y. S., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom M., F. XXXX/X, zastúpeného v konaní R.. R. V. ml., advokátom so sídlom v M., J. A. XXXX/XXX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletemu dieťaťu takto

rozhodol:

Zvyšuje sa vyživovacia povinnosť otca k maloletej X. I., nar. XX.XX.XXXX, z doterajšej sumy 90,- Eur mesačne na sumu 120,- Eur mesačne, s účinnosťou od 01.05.2016, ktoré je otec povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Dlh otca na zameškanom zvýšenom výživnom pre mal. X. za obdobie od 01.05.2016 do 31.10.2016 vo výške 180,- Eur sa otcovi povolí splácať v splátkach po 20,- Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa vo výrokovej časti o úprave vyživovacej povinnosti zmeňuje rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 05.09.2012, č. k. XXP/XX/XXXX-XXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.01.2013, č. k. XCoP/XXX/XXXX-XXX.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 11.05.2016 sa matka maloletej domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletej X. z doterajšej sumy 90,-Eur mesačne na sumu 130,-Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu. Bola ochotná sa s otcom maloletej dohodnúť na zvýšení jeho vyživovacej povinnosti k maloletej na sumu 120,-Eur mesačne. Matka uviedla, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej bola naposledy upravená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 5.9.2012 č.k. 34P/11/2012-169 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.1.2013 č.k. 4CoP/115/2012-199, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 70,-Eur mesačne s účinnosťou od 23.12.2011 do 31.7.2012 a vo výške 90,-Eur mesačne s účinnosťou od 1.8.2012. Poukázala na to, že v čase poslednej úpravy výživného mala maloletá X mesiacov a ona s ňou bola na rodičovskej dovolenke. Odvtedy došlo k zmene pomerov, ona je teraz už zamestnaná, ale k rozhodujúcej zmene pomerov došlo na strane maloletej, ktorá je vekovo staršia, v súčasnosti už má viac ako 4 roky a navštevuje MŠ, teda došlo k navýšeniu jej výdavkov. Matka poukázala na to, že náklady na MŠ predstavujú cca 34,-Eur mesačne a maloletá navštevuje aj tanečný odbor na ZUŠ s

mesačným poplatkom 8,-Eur, ešte platila ZRPŠ 24,-Eur a dcére zakupuje oblečenie na krúžok. Kúpila jej novú posteľ v sume 79,-Eur a autosedačku v sume 269,-Eur, má zvýšené výdavky s cestovným na vodenie dieťaťa do MŠ a pod. Matka uviedla, že ona je rozvedená a žije v spoločnej domácnosti len s jej štyrmi dcérami. Teda okrem maloletej X. ona má ešte vyživovaciu povinnosť k jej trom dcéram pochádzajúcim z jej predchádzajúceho rozvedeného manželstva : k plnoletej V., ktorá je študentkou vysokej školy a k dcéram V. a Y., ktoré sú žiačkami strednej školy. Matka uviedla, že ona je zamestnaná ako zdravotná sestra s priemerným čistým mesačným príjmom 610,- až 650,-Eur, poberá PnD na 4 deti, iné príjmy nemá, nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Doplnila, že otec maloletej určené výživné platí riadne, ale s dcérou sa vôbec nestretáva, pri príležitosti U. a narodenín maloletej pošle balíček s nejakou hračkou a oblečením, ale inak nad rámec určeného výživného neprispieva. K námietke otca ohľadom nízkeho výživného na jej ďalšie tri dcéry zo strany ich otca matka uviedla, že ten ich deťom prispieva i mimo určeného bežného výživného a väčšie výdavky na ne kupujú každý v polovici.

2. Otec maloletej nesúhlasil s návrhom matky na zvýšenie výživného a žiadal jej návrh v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Otec maloletej nebol ochotný sa dohodnúť na žiadnom zvýšení výživného a uviedol, že skôr naopak on uvažuje o znížení výživného, pretože výdavky, ktoré malo dieťa v minulosti, napr. na plienky a na špeciálnu výživu, v súčasnosti odpadli. Priznal, že s dcérou sa nestretáva z dôvodu narušených vzťahov s matkou dieťaťa, ale okrem výživného dcére posielala balíčky s oblečením a darčekom. Otec považuje návrh matky na zvýšenie výživného za účelový, pretože matka podala návrh na zvýšenie výživného krátko potom, ako nadobudol právoplatnosť civilný rozsudok 17C/146/2014, ktorý zaviazal matku zaplatiť mu dlžnú sumu 2.028,52 Eur v mesačných splátkach po 50,-Eur a zvýšeným výživným si chce matka vykompenzovať túto dlžnú sumu voči nemu. Otec sa domnieva, že okrem matkou uvádzaných príjmov má ona ešte vedľajšie príjmy. Tiež sa domnieva, že autosedačka pre maloletú sa dá kúpiť aj za nižšiu sumu a pod. Otec poukázal na to, že v čase poslednej úpravy výživného matka poberala rodičovský príspevok 194,-Eur mesačne a teraz je zamestnaná, teda o minimálne 460,-Eur mesačne sa jej zvýšil jej príjem, pričom výdavky oproti minulosti za plienky 50,-Eur, špeciálnu výživu 36,-Eur a ambulanciu 8,30 Eur, sa znížili. Otec ďalej uviedol, že oproti minulosti sa zhoršila finančná situácia práve jemu, a to v dôsledku splácania dlhov za matku. Doplnil, že on je živnostník, nevlastní žiaden majetok, žije v byte svojich rodičov, prevádzkuje vináreň, malý podnik, v ktorom nie je vysoký obrat (ročne 2615,- až 3671,-Eur) a zarobí si akurát na pokrytie svojich životných potrieb. Zdôraznil, že napriek tomu, že sa jeho finančná situácia zhoršila, nikdy nežiadal o zníženie výživného. Domnieva sa, že doterajšia suma výživného 90,-Eur mesačne na X-ročné dieťa je vzhľadom na jeho finančnú situáciu a životnú úroveň primeraná. Poukázal tiež na to, že otec matkiných ďalších troch starších dcér platí na ne spolu 100,-Eur mesačne, pričom od neho matka požaduje na X-ročné dieťa, ktoré je zdravé a nepotrebuje špeciálnu starostlivosť, výživné v sume 130,-Eur mesačne. Otec tvrdil, že jeho priemerný čistý mesačný príjem je 200,- až 300,-Eur z toho, že ako živnostník prevádzkuje dve maloobchodné prevádzky vinotéky, túto činnosť robí už 7 rokov a po celú dobu takto zarába. Priznal, že žiadnu inú prácu si neľahadal. Na otázku súdu akým spôsobom došlo k zmene jeho vlastníctva 2-izbového bytu, ktorého bol on v minulosti vlastníkom, do vlastníctva jeho rodičov, sa otec maloletej nevedel, resp. nechcel vyjadriť. Tiež nevedel odpovedať na otázku, či niekedy v minulosti vlastnil aj nejaké nebytové priestory. Tiež nevedel odpovedať na otázku k okolnostiam kúpnej zmluvy evidovanej na liste vlastníctva, za akú kúpnu cenu bola prevedená nehnuteľnosť nebytového priestoru, v ktorom sa v minulosti prevádzkovalo kvetinárstvo, a ktorú nehnuteľnosť v minulosti on vlastnil.

3. Kolízny opatrovník poukázal na to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletej, maloletá je vekovo staršia, nastúpila do materskej školy, preto odporučil rozhodnúť o zvýšení výživného na sumu 120,-Eur mesačne.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh z čl. 1, RL, rozsudok z čl. 6, rozsudok odvolacieho súdu z čl. 10, doklady o nákladoch bývania, PPD, rozhodnutie o poplatku za odpady, výpisy z účtu matky, výpis zo ŽR, pokladničné bločky, lustrácie v SP, výpis zo ŽR, potvrdenie o PnD, daňové priznania otca, potvrdenie o príjme matky, vyjadrenie otca, RL detí matky, rozsudok 30P/280/2008-43, pohyby na účte, pokladničné bločky, výplatné pásky matky, rozhodnutia OS TN 17C/146/2014 a KS TN, LV č. XXXX pre k.ú. A., zápisnicu z obecného zastupiteľstva, potvrdenia o podaní daňového priznania otca za roky 2011-2015, výpis z OR spoločnosti, pokladničné bločky, doklady o výdavkoch otca, bankový doklad o obratoch, výpočet vymeriavacieho základu, obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu 34P/11/2012 a zistil nasledovný skutkový a skutočný stav veci :

5. Maloletá X. pochádza z mimomanželského vzťahu jej rodičov. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.9.2012 č.k.XXP/XX/XXXX/-XXX v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.1.2013 č.k.XCoP/XXX/XXXX-XXX bola maloletá X. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 70,-Eur mesačne s účinnosťou od 23.12.2011 do 31.7.2012 a sumou vo výške 90,-Eur mesačne s účinnosťou od 1.8.2012 a uhradiť 300,-Eur ako náklady spojené so zakúpením výbavičky pre maloletú. Výroková časť uvedeného rozsudku o výživnom nadobudla právoplatnosť dňom 8.2.2013. V čase poslednej úpravy výživného mala maloletá X. pri rozhodovaní prvostupňovým súdom 8 mesiacov a v odvolacom konaní 1 rok, matka s ňou bola na rodičovskej dovolenke. Maloletá mala veku primerané potreby, navštevovala gastroenterologickú ambulanciu. Matka maloletej bola rozvedená, žila v spoločnej domácnosti len s jej 4 deťmi. Okrem maloletej X. mala vtedy matka vyživovaciu povinnosť k jej trom deťom pochádzajúcim z jej rozvedeného manželstva : k dcére V. nar. v r. XXXX, ku V. nar. v r. XXXX a k Y. nar. v r. XXXX, na ktoré poberala výživné od ich otca spolu 100,-Eur mesačne. Matka bola vtedy na rodičovskej dovolenke a od 08/2012 poberala rodičovský príspevok cca 194,-Eur mesačne a prídavky na 4 deti spolu 90,16 Eur mesačne. Nevlastnila žiaden majetok väčšej hodnoty. Otec maloletej bol v čase poslednej úpravy výživného slobodný, okrem maloletej X. nemal iné vyživovacie povinnosti. Býval v X-izbovom byte, ktorý bol vtedy v jeho vlastníctve. Otec maloletej bol živnostníkom, vykonával maloobchodnú činnosť s predajom vína, mal dve prevádzky vinotéky a podľa jeho daňového priznania za rok 2011 jeho príjmy predstavovali 1.500,93 Eur, paušálne výdavky 1.207,21 Eur a čiastkový základ dane mal 293,72 Eur. Tiež vtedy uvádzal jeho priemerný čistý mesačný príjem cca 300,-Eur. Bol tiež vedený ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti Z. s.r.o. Podľa vtedajších listov vlastníctva č. XXXX a XXXX pre k.ú. A. bol otec zapísaný ako vlastník nebytového priestoru s pozemkom v polyfunkčnom objekte. Splácal viacero úverov, ktoré použil na úhradu dlhov matky maloletej. V čase odvolacieho konania prevádzal nebytový priestor na svojich rodičov.

6. V súčasnosti maloletá X. býva s matkou. Otec sa s maloletou vôbec nestretáva, výživné na maloletú platí otec riadne a na U. a narodeniny jej posielal darčeky. V súčasnosti má maloletá X. necelých X. rokov a navštevuje materskú školu, kde poplatok predstavuje 13,50 Eur mesačne a stravné cca 20,-Eur mesačne. S vodením maloletej do MŠ má matka zvýšené cestovné výdavky. Maloletá navštevuje ZUŠ, tanečný odbor s mesačným poplatkom 8,-Eur a ZRPŠ predstavuje 24,-Eur. Maloletá je vedená v nefrologickej ambulancii, ktorú navštevuje nepravidelne s poplatkami cca 10,-Eur, inak je zdravá.

7. Matka maloletej je rozvedená, býva v spoločnej domácnosti len s jej 4 dcérami. Bývajú v 3-izbovom byte, ktorý je v vlastníctve jej otca, ich náklady bývania predstavujú 250,-Eur mesačne. Okrem maloletej X. má matka ešte vyživovaciu k jej trom dcéram pochádzajúcim z jej predchádzajúceho rozvedeného manželstva : k plnoletej dcére V., nar. v r. XXXX, ktorá je študentkou vysokej školy a k dcére V. nar. v r. XXXX a k dcére Y. nar. v r. XXXX, ktoré obe sú žiačkami stredných škôl. Otec týchto jej troch detí má určené výživné spolu na tieto tri deti v sume 100,-Eur mesačne, ale podľa udania matky, prispieva na ne i mimo určeného výživného. Matka maloletej je zamestnaná ako zdravotná sestra s priemerným čistým mesačným podľa potvrdenia jej zamestnávateľa zisťovaným z obdobia od 05/2015 do 09/2016 vo výške 682,90 Eur. Matka pobera prídavky na 4 deti spolu v sume 94,08 Eur mesačne. Matka nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, užíva auto vypožičané jej otcom. Má zvýšené výdavky aj v súvislosti so svojim zdravotným stavom 20,- až 30,-Eur mesačne za lieky.

8. Otec maloletej je slobodný, býva sám v 2-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jeho rodičov. Otec neplatí náklady svojho bývania a jeho náklady bývania v sume 170,-Eur mesačne platia jeho rodičia. Okrem maloletej X. nemá otec iné vyživovacie povinnosti. Otec maloletej je od roku 2003 živnostníkom, vykonáva maloobchodnú činnosť s predajom vína, má dve prevádzky vinotéky. Podľa jeho daňového priznania za rok 2015 dosiahol otec príjem zo živnosti 2.090,62 Eur, výdavky uplatňované percentom predstavovali 1.527,08 Eur, jeho základ dane čiastkový predstavoval 563,54 Eur a základ dane znížený o nezdaniteľné časti predstavoval 0,-Eur. Otec uvádzal, že jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje 200,- až 300,-Eur a takéto zárobky dosahuje už 7 rokov, napriek tomu si za celý ten čas inú prácu nehľadal. Tvrdil, že nerozširuje svoje podnikateľské aktivity, pričom zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva M. Y. vyplynulo, že obecné zastupiteľstvo otcovi maloletej udelilo súhlas s prenájmom ich priestorov v kultúrnom dome od 1.7.2016 za účelom maloobchodnej predajne s potravinami s nájmom 70,-Eur mesačne, k čomu otec uviedol, že nakoniec sa na ničom nedohodli. Otec maloletej už nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. Nevedel, resp. nechcel sa vyjadriť k okolnostiam, že už nie je vlastníkom 2-izbového bytu, ktorý v minulosti vlastnil a v súčasnosti je byt vo vlastníctve

jeho rodičov, ani k prevodu vlastníckeho práva ohľadom nebytového priestoru v k.ú. A., ktorý ešte v čase poslednej úpravy výživného on vlastnil.

9. Z rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2014 č.k.XXC/XXX/XXXX-XX v spojení s uznesením Krajského súdu v M. zo dňa XX.X.XXXX č.k.XXCo/XXX/XXXX-XX vyplýva, že matka maloletej bola zaviazaná zaplatiť otcovi maloletej sumu 2.028,52 Eur s príslušenstvom s tým, že jej bolo povolené dlžnú sumu splácať v splátkach po 50,-Eur mesačne. Uvedený rozsudok čo do istiny nadobudol právoplatnosť dňom 9.12.2014 a čo do výroku povolenia splátok dňom 18.4.2016.

10. Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine (zákon číslo 36/2005 Z. z.), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

13. V danej veci mal súd za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného pred 4 rokmi došlo k zmene pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. K podstatnej zmene pomerov došlo na strane maloletého dieťaťa, ktoré je vekovo staršie a nastúpilo do materskej školy. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného bola maloletá ešte len v dojčenskom veku, mala len X mesiacov až X rok v čase odvolacieho konania, v súčasnosti už má necelých X rokov a navštevuje materskú školu, venuje sa záujmovej činnosti (ZUŠ, tanečný odbor), je teda zrejmé, že náklady na jej výživu a zabezpečovanie jej odôvodnených potrieb sa zvýšili. K zmene pomerov došlo i na strane matky maloletej. Tá v čase poslednej úpravy výživného bola s dcérou na rodičovskej dovolenke, v súčasnosti je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 682,90 Eur. Počet vyživovacích povinností sa jej nezmenil, matka má okrem maloletej X. ešte tri ďalšie vyživovacie povinnosti k jej trom dcéram pochádzajúcim z jej rozvedeného manželstva, ktoré sú študentkami vysokej školy a stredných škôl. Teda možno konštatovať, že jej náklady na ich výživu sa ich vyšším vekom tiež zvýšili. Tiež sa zvýšili náklady bývania matky, ktorá v čase poslednej úpravy výživného bývala s deťmi v garsónke a teraz s nimi býva v X-izbovom byte. Jej majetkové pomery sa nezmenili, matka stále nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty. K zmene pomerov došlo i na strane otca maloletej. Hoci otec tvrdil, že od poslednej úpravy výživného sa znížili jeho finančné pomery, z porovnaní jeho daňových priznaní ale možno konštatovať, že jeho príjmové pomery sa zvýšili, pretože podľa jeho daňového priznania za rok 2011, z ktorého vychádzal súd pri poslednej úprave výživného, jeho príjmy zo živnosti predstavovali 1.500,93 Eur a v súčasnosti podľa jeho daňového priznania za rok 2015 jeho príjmy zo živnosti predstavovali 2.090,62 Eur, teda došlo k 1,39 násobnému zvýšeniu jeho príjmov vykázaných v daňovom priznaní. Súčasne sa znížili jeho výdavkové pomery ohľadom nákladov bývania, pretože ako sám uviedol, on neplatí náklady bývania, ktoré predstavujú 170,-Eur mesačne a tieto za neho platia jeho rodičia. Teda otec maloletej má tak k dispozícii ďalší benefit v porovnaní s obdobím v čase poslednej úpravy výživného. Tiež bolo zistené, že otec maloletej bol v minulosti v čase poslednej úpravy výživného vlastníkom nehnuteľností (2-izbového bytu a nebytového priestoru), ktoré už v súčasnosti nevlastní, pričom sa vôbec nevedel alebo nechcel vyjadriť k okolnostiam prevodu vlastníckeho práva. Teda možno

konštatovať, že v prípade odplatného prevodu získal finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty, alebo v prípade bezodplatného prevodu sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Počet vyživovacích povinností sa mu nezmenil, teda okrem maloletej X. otec nemá iné vyživovacie povinnosti.

14. S poukazom na takto zistené zmeny pomerov rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a vyživovaciu povinnosť otca k maloletej súd zvýšil z doterajšej sumy 90,-Eur mesačne na sumu 120,-Eur mesačne, ktorú sumu považoval za zodpovedajúcu zisteným zmenám pomerov, odôvodneným potrebám X.-ročného dieťaťa, schopnostiam a možnostiam rodičov a vyššie citovaným zákonným kritériám. Napriek tomu, že otec nesúhlasil so žiadnym zvýšením výživného, súd má za to, že zvýšené výživné je v jeho objektívnych schopnostiach a možnostiach. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca o znížení jeho finančnej situácie, pretože ako je uvedené vyššie, porovnaním jeho daňových priznaní možno konštatovať, že došlo k zvýšeniu jeho príjmových pomerov. Tiež otec už nie je vlastníkom nehnuteľností, ktoré vlastnil v čase poslednej úpravy výživného, pričom je zrejmé, že pri ich odplatnom prevode musel za ne získať finančné prostriedky alebo iné majetkové hodnoty a v prípade ich bezodplatného prevodu by sa jeho konanie považovalo za konanie, pri ktorom sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Pokiaľ otec maloletej tvrdil, že už 7 rokov zarába len 200,- až 300,-Eur mesačne, k tomu súd uvádza, že každý rodič, a to najmä rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, je povinný vyvinúť maximálne úsilie k tomu, aby si zodpovedajúcim spôsobom mohol riadne plniť aspoň svoju vyživovaciu povinnosť k jeho maloletému dieťaťu tak, aby mohli byť uhrádzané odôvodnené potreby dieťaťa, pričom ako uviedol sám otec maloletej, ten si po celý čas ani inú, lepšie platenú prácu nehnadal. Preto takéto jeho konanie by sa skôr dalo považovať za nezodpovedné voči jeho dieťaťu. Súd tiež poukazuje na to, že na rozdiel od matky dieťaťa, on okrem maloletej X. nemá iné vyživovacie povinnosti. Okolnosti civilného rozsudku, ktorým bola matka zaviazaná zaplatiť otcovi maloletej dlžnú sumu v splátkach, na čo poukazoval otec maloletej, keď uvádzal, že zvýšením výživného si matka kompenzuje dlžnú sumu voči nemu, sú v vzťahu k tomuto konaniu o zvýšenie výživného a zisťovanou zmien pomerov, irelevantné. Skôr by sa dalo konštatovať, že nie je pravdivé tvrdenie otca o jeho zlej finančnej situácii v dôsledku splácania dlhov za matku, nakoľko ona mu je povinná na základe uvedeného civilného rozsudku tieto dlhy vrátiť.

15. Vyživovaciu povinnosť otca k maloletej súd zvýšil s účinnosťou od 1.5.2016, v ktorom mesiaci bolo začaté toto súdne konanie.

16. Podľa § 217 ods.2 z.č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

17. Podľa § 232 ods.4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

18. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu v zmysle rozsudku vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.05.2016 do 31.10.2016 vo výške 180,-Eur (6 mesiacov á 30,- Eur), ktorú sumu súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,-Eur mesačne spolu s bežným výživným tak, aby dlh bol vyrovnaný do 9 mesiacov, pod následkom straty výhody splátok.

19. Podľa § 52 z. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. V danej veci súd v zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín (trojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Exekúciu na peňažnú povinnosť (výživné) vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie. Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.).